

ת"פ 26522/11/14 - מדינת ישראל נגד ש מ

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 26522-11-14 מדינת ישראל נ' מ

בפני
בעניין: כבוד השופטת - נשיאה עינת רון
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
ש מ

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד נועה חסיד

ב"כ הנאשם עו"ד ערן ראו

הנאשם בעצמו

גזר דין

על פי הודאתו הורשע הנאשם בארבע עבירות של איומים.

כל העבירות הופנו כלפי המתלוננת - אשתו.

בתאריך 3/9/14 קיבלה המתלוננת זר פרחים ליום הולדתה. בנם הקטין של בני הזוג הפנה את תשומת ליבו של הנאשם לזר זה ועל כך השיב לו הנאשם: "כן, נשים את זה על הקבר שלה".

המתלוננת אמרה לנאשם כי ברצונה לצאת מן הבית על מנת לחגוג את יום הולדתה יחד עם חברותיה והנאשם השיב לה כי אם תצא מן הבית, אף לא אחד יישן, וכי הוא ימרר את חייה והכל בנוכחות אמה של המתלוננת וילדיהם הקטינים.

בתאריך 2/9/14 נפגשו בדרך, הנאשם שנהג ברכבו והנאשמת שנהגה ברכבה ועימה שני ילדיהם הקטינים.

הנאשם עצר את רכבו סמוך לרכבה של המתלוננת, פתח את חלון רכבו ואמר לה כי יזיין אותה בשל שלא ענתה לשיחות הטלפון ממנו.

מספר ימים עובר לאירועים אלה, איום הנאשם על המתלוננת בהודעת טקסט ששלח אליה: "אם זה היה חוקי הייתי הורג אותך אבל זה לא חוקי".

כשלושה שבועות עובר לאירועים אלה התגלה ויכוח בין המתלוננת לנאשם על רקע לינת המתלוננת והקטינים מחוץ לבית ועל רקע רצונה של המתלוננת לעזוב את הבית. הנאשם איום על המתלוננת: "את לקחת לי את הילדים. את לא תשני היום בבית את יכולה לקחת אותם בבוקר... אני יעשה לך שחור.. אם את לא יוצאת מהבית יהיה לך שחור". כאשר סרבה המתלוננת לעזוב את הבית, אחז הנאשם בכוס קפה קר ושפך את תכולתה על המתלוננת.

התביעה ציינה את הערך המוגן שנפגע כתוצאה ממעשיו של הנאשם והוא ההגנה על שלוות נפשו של הפרט והזכות כי לא יופנה כלפיו מלל מאיים.

לטעמה של התביעה מידת הפגיעה בערך זה היא משמעותית מאחר שמדובר באיומים קשים בארבע הזדמנויות שונות.

התביעה הביאה מפסיקתו של ביהמ"ש העליון באר לכך שיש לראות בחומרה עבירה זו ובאשר לכך שיש להטיל בשלה ענישה מכבידה ומרתיעה.

התביעה מצאה להתאים לכל אישום מתחם ענישה:

אישום ראשון: מספר חודשי מאסר בעבודת שירות ועד עשרה חודשי מאסר בפועל.

אישום שני: מאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר בפועל.

אישום שלישי: מאסר מותנה ועד שמונה חודשי מאסר בפועל.

אישום רביעי: מספר חודשי מאסר בעבודות שירות ועד 8 חודשי מאסר בפועל.

התביעה לקחה בחשבון את הודאתו של הנאשם ועם זאת הפנתה אל התסקיר בעניינו ועתרה כי הרשעתו תיוותר על כנה וכי יוטלו עליו שישה חודשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח, מאסר מותנה והתחייבות.

ב"כ הנאשם הדגיש כי מדובר בנאשם נעדר עבר פלילי ובעבירות שבוצעו בתקופה של שלושה שבועות שהיתה תקופה משברית בחיי בני הזוג. הנאשם מביע חרטה על מעשיו.

לטעמו של ב"כ הנאשם אין מדובר באיומים המצויים ברף הגבוה של מעשים מעין אלה.

ב"כ הנאשם הפנה אל התייחסות המתלוננת בתסקיר לכך שאינה חשה מאויימת מן הנאשם.

עוד הפנה ב"כ הנאשם אל עיסוקו של הנאשם שהינו שמאי מקרקעין ולאפשרות לבטל את רישיון העיסוק שלו בשל הרשעה פלילית.

ב"כ הנאשם ער לכך ששירות המבחן לא המליץ על טיפול, אך לטעמו טיפול אינו חזות הכל. מאחר שמדובר בתקופה משברית קצרה, אין בהכרח צורך בטיפול.

ב"כ הנאשם ציין כי כיום מצוי התא המשפחתי של הנאשם במצב תקין והרשעה עלולה לפגוע באופן משמעותי בעתידו בשל עיסוקו ואילו האינטרס הציבורי לאור האמור לעיל לא ייפגע.

ב"כ הנאשם עתר להימנע מהרשעתו של הנאשם והגיש אסופת פסיקה לתמוך בטיעוניו.

בפתח תסקיר שירות המבחן ציין שירות המבחן כי הנאשם גילה במהלך האבחון עצבנות, חשדנות והתקשה לענות בשיירות וניכר היה שהוא מצוי במתח גבוה. בהמשך לאחר שהובהר לו מצבו, נענה קצת יותר והחל לשתף פעולה, אם כי בלטו עמדות מתנגדות, בעיקר כלפי גורמים ממסדיים ומעורבותם במצבו המשפטי.

הנאשם בן 41, נשוי ואב לשניים, עובד כשמאי רכב. הוא תאר את מערכת יחסיו עם המתלוננת כתקינה וללא קשיים או בעיות משמעותיות. שירות המבחן התרשם כי תיאוריו הם משטיחים ואינם אמינים.

ביחס לעבירות תאר התנהגות תוקפנית בלהט הנסיבות ללא כוונה אמיתית להסב לבת הזוג פגיעה כלשהי וציין כי גם היא התנהגה באופן תוקפני ומאיים. לתפיסתו לא היה צורך בהתערבות המשטרה וניתן היה להסדיר את הקשיים בתוך המערכת הזוגית. הוא תאר כי פנו לטיפול זוגי, אך זה הופסק בשלב ראשוני ומוקדם מפני שהנאשם חש שהטיפול אינו מסייע. הנאשם מסר כי אם הרשעתו לא תבוטל יש חשש לפרנסתו בעתיד כיוון שהוא עובד כשמאי רכב מול חברות ביטוח הדורשות העדר עבר פלילי.

המתלוננת אף היא יצאה כנגד מעורבות של גורמים ממסדיים/משפטיים וציינה כי אינה חשה איום וחשש מפניו של הנאשם ואינה זקוקה לעזרה כלשהי. שירות המבחן התרשם כי היא אינה מעוניינת לבחון את הקשיים ביניהם, כמו גם הנאשם.

שירות המבחן התרשם מקושי של הנאשם ליטול אחריות על נסיבות העבירות. לאור עמדתו הכללית של הנאשם ועמדות בני הזוג ביחס לטיפול, לא מצא שירות המבחן לבוא בהמלצה טיפולית. באשר לשאלת ההרשעה ציין שירות המבחן כך: "להבנתנו עשויות להיות לכך השלכות על מצבו התעסוקתי ובכך גם השלכות על האיזון בקשר הזוגי". לא ניתנה המלצה על ידי שירות המבחן באשר לכך.

ההלכה היא כי משהוכח מעשה עבירה הרי שיש להרשיע את מבצעו בדין. רק במקרים חריגים ויוצאי דופן ניתן יהיה להימנע מכך. בהלכת כתב נקבעו המבחנים לכך, מדובר בשני מבחנים שהם מצטברים זה לזה.

המבחן האחד הוא כי האינטרס הציבורי שבענישה לא ייפגע באופן משמעותי מאי הרשעתו של הנאשם והמבחן האחר והמצטבר לו כי עתידו של הנאשם ושיקומו ייפגעו באופן משמעותי בשל הרשעתו.

(בעקבות הלכת כתב ראה גם: ע"פ 5102/03 מ"י נ. קליין; ע"פ 6 3301/0 ביטי נ. מ"י ועוד ועוד).

לא אחת נקבע על ידי בית המשפט העליון כי יש להוכיח פגיעה ממשית ועכשווית בעתידו של הנאשם ובשיקומו ואין די בהעלאת אפשרות ערטילאית ועתידית. כך נקבע גם בע"פ 8518/12 צפורה נ. מ"י.

למעשה, לא הוכחה בענייננו פגיעה קונקרטית.

הגם שב"כ הנאשם טען לה ואף הצטייד בחוק שמאי מקרקעין והפנה אל הוראות החוק, אין בכך דבר וחצי דבר לענייננו. יושם אל לב ויודגש, גם כעולה מתסקיר שירות המבחן, כי הנאשם הינו שמאי רכב ולא שמאי מקרקעין ועל כן אין חוק זה חל עליו כלל ועיקר. הוא אף הציג את הפגיעה האפשרית בתעסוקתו אצל קצינת המבחן בכך שחברות ביטוח לא תרצנה להעסיקו ולא בהרשאה ובהסמכה על פי חוק.

על כן על המבחן השני אין הנאשם עונה.

די היה בכך על מנת לדחות את הטענה בדבר הימנעות מהרשעה שכן מדובר בשני מבחנים מצטברים, ברם למעלה מן הנדרש אציין כי גם על המבחן הראשון אין הנאשם עונה.

מדובר במקרים חוזרים ונשנים של איומים בתא המשפחתי ולא אחת אמרו בתי המשפט את דברם באשר למעשים מעין אלה ועל חובתם של בתי המשפט לתרום תרומתם בענישה מחמירה ומרתיעה לביעור נגע פסול מכל וכל זה. בוודאי אמורים הדברים משמדובר על מעשים חוזרים ונשנים ובאיומים שהם איומים שאינם קלים כלל ועיקר.

על כן ובשל כל האמור לעיל - תיוותר הרשעתו של הנאשם על כנה.

כעולה מן האמור לעיל, עינינו הרואות כי אין המדובר במעשה חד פעמי או בהתפרצות רגעית, אלא בדפוס התנהגות של הנאשם, שגם אם מדובר בתקופה משברית כלשהי בחייו, הרי שמדובר במעשים שחזרו על עצמם והשתרעו על פני תקופה של מספר שבועות.

באיומיו, שאינם קלים כלל ועיקר ביקש הנאשם לכפות את רצונו על המתלוננת ולהטיל חיתיתו עליה.

עם זאת ולצד החומרה שבמעשים אלה, שקלתי את הודאתו של הנאשם באשמות ואת תיקונו של כתב האישום, אם כי לענין זה יש להפנות אל דברי שירות המבחן בתסקיר באשר לאופן נטילת האחריות המצמצם על ידי הנאשם. עוד שקלתי את העדר העבר הפלילי בעניינו של הנאשם ואת היות עונש זה העונש הראשון המוטל עליו.

אני גוזרת על הנאשם כעונש כולל בגין כל העבירות בהן הורשע -

חמישה חודשי מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות באופן שהמליץ הממונה על עבודות השירות בחוות דעתו מיום 19/4/16.

שישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לבל יעבור עבירה כלשהי שעניינה איומים.

הנאשם יחתום על התחייבות בסכום של 2500 ₪ שתוקפה למשך שנתיים לבל יעבור עבירה כלשהי שעניינה איומים.

ההתחייבות תחתם עוד היום - 5/5/16 - שאם לא כן יאסר הנאשם למשך 3 ימים.

הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עונשו ביום 28/6/16 בשעה 8.00 ביחידה לעבודות שירות במפקדת מחוז מרכז ברמלה.

מובהר לנאשם כי עליו לעמוד בכל תנאי עבודות השירות ובביקורות הפתע שייערכו בהן. כל הפרה של תנאי מתנאי עבודות השירות תביא להפסקתן המינהלית ולריצוי העונש בכליאה ממשית.

עותק גזר הדין יועבר אל הממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ז ניסן תשע"ו, 05 מאי 2016, במעמד הצדדים.